

Siempre tarde

Per Eloi A el dv., 07/09/2007 - 09:00

Celtas Cortos

-

En estos días inciertos

Lletra original

Nunca llevo a la hora apropiada, o pronto o tarde, cuando ya no queda nada. Oigo campanas y nunca me entero dónde oí tus palabras en un río que se esconde. Y ya ves, otra vez he llegado tarde a mi deber ya ves, y demasiado tarde a tu querer ahora estoy sólo. Solo a la puerta o mirando en la ventana solo en la fiesta, con lágrimas en el alma solo esperando que algún día llegue a ti solo esperando que vuelvas a mi recuerdo. Y ya ves, otra vez he llegado tarde a mi deber ya ves, y demasiado tarde a tu querer ahora estoy sólo. Voy a buscarte al otro lado del cielo voy a buscarte enredado entre tu pelo voy a encontrarte, aunque sea dando hachazos para amarte entre las ramas de mis brazos. Y ya ves, otra vez he llegado tarde a mi deber ya ves, y demasiado tarde a tu querer ahora estoy sólo.

Lletra traducida

Sempre buscant el teu nom

Aquesta cançó ens parla d'aquell que ha deixat escapar la vida... de la soletat... del buit interior... Hi ha un amor que polaritza la nostra vida sense el qual ens trobem perennament buits. Només l'amor incondicional del Pare pot guarir aquesta ferida existencial. L'amor no passa mai (1ª Cor 13). Aquestes ganes que canta en Cifuentes de trobar-se amb el seu amor és el mateix desig d'unitat que cerquen els místics amb totes les seves forces. St. Agustí té aquella confessió : "*Tard us vaig estimar, oh bellesa tan antiga i tan nova, tard us vaig estimar! I vet aquí que vós éreu dins de mí, i jo era fora de mí mateix, i jo us cercava al defora i em llançava, deforme com era, cap aquella bellesa de les vostres criatures. Vós éreu en mí però jo no era en vós. Em retenien lluny de vós precisament aquelles coses que, si no fossin en vós, no serien. Em cridàreu i clamàreu, i vencereu la meva sordesa; fulguràreu, resplendíreu, i foragitàreu la meva ceguetat; flairàreu, i vaig respirar el vostre perfum, i sospiro per vós; em tocàreu, i vaig cremar de desig per la vostra pau.*" Només des d'aquest esperit de recerca es pot entendre una vida plenament entregada com la de tants sants reconeguts i anònims. Aquí tens la pregària d'un altre cor inquiet, en una versió del grup de música "Arass", però aquesta vegada es tracta d'un místic sufí *Ibn Arazí*, un murcià àrab del s.XIII.

Busco el teu nom

Així, entre les roquessobre les muntanyes, busco el teu nom (2) Busco el teu nom, com el busquen els ocells, volant pels cels, els peixos nedant pel mars. Com l'home que estima i desitja busco el teu nom (2) ...DÉU Estimo el teu nom, canto les teves lloances, agraeixo i dic com ets. Estimo el teu nom. He conegut el món i les coses, he après, però malgrat tot, ja no conec res... COM L'HOME... El meu cap està despullat, descalços els meus peus. A tot hi renuncio, però encara busco el teu nom. Amb la veu de tots aquells que t'estimen i et criden: estimo el teu nom... COM L'HOME...
